

Durga v. Gram Panchayat Sarhala (D. S. Tewatia, J.)

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਡੀ. ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ ਅਤੇ ਡੀ. ਬੀ. ਲਾਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਦੁਰਗਾ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਸਰਹਾਲਾ- ਜਵਾਬਦੇਹ।

1974 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 48

13 ਮਾਰਚ 1978 ਈ.

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ (ਬਤਾਲੀਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ— ਧਾਰਾ 227— ਦੀ ਸੋਧ)—ਕੀ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ—ਬਕਾਇਆ ਕੇਸ—ਕੀ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਲੇਖ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950 ਦੇ ਮੂਲ 1 ਆਰਟੀਕਲ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ (ਚਾਲੀ-ਦੂਜਾ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉੱਤੇ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ 3 ਜੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ 1 ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ. ਅਨੁਛੇਦ 227 ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਉਲਟ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ 3 ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਵਿਸ਼ਾ, ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬੱਚਤ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ 3 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 227 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਂਡਿੰਗ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਇਸ ਲਈ, - ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 227

ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵੀ ਹੈ >(ਪਰਾਸਾ 3, 7 ਅਤੇ 8) 8)

1977 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ 2 ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ 0 ਡੀ.ਬੀ. ਲਾਲ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 13 ਮਾਰਚ, 1978 ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਐਸ ਐਸ ਦੀਵਾਨ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਪਿੰਡ ਸਰਹਾਲਾ ਦੀ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮਿਤੀ 28 ਅਗਸਤ, 1973 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ I ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੁੰਡੀਅਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਮਲੂਕ ਸਿੰਘ ਸੀ।

ਪੀਐਸ ਮਾਨ ਅਤੇ ਜੀਐਸ ਗਰੇਵਾਲ, 2 ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹਨ।

ਨਿਰਣਾ

ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ. (ਓਰਲ)-

(1) ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਹਨ।

(2) ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਿੰਡ ਸਰਹਾਲਾ ਮੁੰਡੀਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 21, ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਮੁੜ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਪੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ। ਉਸ 'ਤੇ 25, ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ, ਭਾਵ ਜੇ ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਹਟਾਉਣਾ ਸੀ! ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਭਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਕਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਸੀ! ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਅਦਾ ਕਰਨਾ

Durga v. Gram Panchayat Sarhala (D. S. Tewatia, J.)

ਪਵੇਗਾ। 2 ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਤੱਕ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ) ਕੇਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਇਸ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਉਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ: ਉਸ ਨੂੰ ਰੁ. 25 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਹਟਾਉਣ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ 1

*

ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ. ਉਸਨੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ) 28 ਅਗਸਤ, 1973 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਮੂਲ ਧਾਰਾ 227 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕੱਲੇ ਬੈਠ ਕੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਸੋਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਟਿਊਸ਼ਨ (44-ਦੂਜਾ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੀ ਧਾਰਾ (5) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ 8 ਅਗਸਤ, 1977 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਮੂਲ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ (ਚਾਲੀ-ਦੂਜਾ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਇਸਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉੱਤੇ ਸੀਮਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਨ ਲਈ।

(4) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦਾ ਇਹ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਨਾ ਤਾਂ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੋਧਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇਹ ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ: -

“(1) ਹਰੇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(2)	*****	-	-
(3)	*****	-	-
(4)	*****	-	-

(5) ਇਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(6) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 227 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਦੀ। ਜੇ, ਮੂਲ ਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ (ਸਹਿਕਾਰਤਾ), ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੌਧਿਕ ਹਾਈ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਸ਼੍ਰੀਪਤਰਾਓ ਦਾਜੀ ਸਾਹਿਬ ਘਾਟਗੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ।

(7) ਹਰਬੰਸ ਲਾਈ, ਜੇ. ਨੇ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀਵਿਯਾਨ (44 ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਨੁਛੇਦ 226 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕਟੌਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਿਛਾਖੜੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਪਬੰਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 58 ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਨੁਛੇਦ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਆਰਟੀਕਲ 227 ਦੇ ਨਾਲ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਹਰਬੰਸ ਲਾਈ, ਜੇ. ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 227 ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ। ਬੌਧਿਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 58 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(8) ਤੁਲਜਾਪੁਰਕਰ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਨ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਜੀ ਸਾਹਿਬ ਘਾਟਗੇ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਆਰਟੀਕਲ 227 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਂਹਖਿੱਚੂ ਨਾ ਹੋਣ

Durga v. Gram Panchayat Sarhala (D. S. Tewatia, J.)

ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ:-

- (i) ਆਰਟੀਕਲ 227 ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਉਲਟ ਕਹੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ;

(1) 1977 PLJ 356.

(2) ਏਆਈਆਰ 1977 ਬੰਬਈ 384

- (ii) ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੇਲੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਕਾਰਵਾਈ;
- (iii) ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਚਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਮੂਲ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਂਡਿੰਗ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ
- (iv) ਕਿ ਸੰਸਦ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੇ ਧਾਰਾ 58 ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ (ਚਾਲੀ-ਦੂਜਾ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ

ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਲਈ ਬਕਾਇਆ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਮੂਲ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ।

(9) ਸਿਰਫ 14 ਦਾ ਹੀ ਰਾਖਵਾਕਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਵਿਦਿਆਲੇ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ :-

“ਸਾਡੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਣ-ਸੋਧਿਆ ਕਲਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਤੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ। 1 ਫਰਵਰੀ, 1977 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ 227 ਨੂੰ ਮੂਲ ਜਾਂ ਅਣਸੋਧਿਤ ਕਲਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। 227 ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 227 ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੋਧੀ ਗਈ ਕਲਾ. 227 ਨੂੰ ਪੈਂਡਿੰਗ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੋਧ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ

ਕਲਾ। 227 ਅਤੇ ਮੂਲ ਜਾਂ ਅਣਸੋਧਿਆ } ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਕੁਝ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਉਪ-ਕਲਾ. (1) ਮੂਲ ਕਲਾ ਦਾ। 227 ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਉਪ-ਕਲਾ ਵਿੱਚ। (1) ਸ਼ਬਦ 'ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ' ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 'ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਇਸ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੋਧ 'ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ' ਤੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। '। ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਉਪ-ਕਲਾ। (5), ਜੋ ਕਿ ਮੂਲ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਅਜਿਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਪਰਾਂਜਪੇ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ

Durga v. Gram Panchayat Sarhala (D. S. Tewatia, J.)

ਵਾਕੰਸ਼ "ਇਸ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ" ਉਪ-ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। (1) ਉਪ-ਕਲਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ। (5) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਸਵਾਲਾਂ ਲਈ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੰਗੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਉਪ ਧਾਰਾ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਹੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਲੇਖ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਲਾ. 227 ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 1 ਫਰਵਰੀ, 1977 ਤੱਕ ਲੰਬਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ (ਮੂਲ ਜਾਂ ਅਣਸੋਧਿਤ ਕਲਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 227) ਆਮ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਕ੍ਰੇਜ਼ ਐਂਡ ਸਟੈਚਿਊਟ ਲਾਅ (7 ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਪੰਨਾ 401 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

'ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਕੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਆਈ

ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਪਰ ਥਿਗ ਨਿਯਮ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ— (ਪ੍ਰਤੀ ਜੇਸੇਲ ਐਮਆਰ ਇਨ ਰੀ ਜੇਸੇਫ ਸੁਚੇ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ (3))।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਜਦੋਂ, ਧਾਰਾ 227 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਮੂਲ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸੇਰਵਾਈ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ 42 ਵੀਂ ਸੋਧ ਐਕਟ, 1976 ਦੇ ਸ. 58 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਕਲਾ। ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਪੈਡਿੰਗ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ 226 ਲਾਗੂ! ^ਮੂਲ ਲੇਖ! 226 ਅਤੇ! m ਅਣ-ਸੋਧਿਆ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ

ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਲੇਖ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ! ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ. ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ) 42 ਵੀਂ ਸੋਧ ਐਕਟ, 1976 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 227 ਦੀ ਸੋਧ ਸੀਵਿਯਾਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਜਾਂ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਸੀ ਅਤੇ ਮੂਲ ਧਾਰਾ 227 ਦੀ ਸੋਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੋਰ ਸੋਧਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 226 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 58 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ। 42 ਵੀਂ ਸੋਧ ਐਕਟ, 1976 ਦੇ 58, ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ) ਅਜਿਹੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਣਸੋਧਿਆ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਮੂਲ ਧਾਰਾ 227 ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਪਰਾਂਜਪੇ ਨੇ ਧਾਰਾ 58 ਦੇ ਸੰਮਿਲਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

ਸੀਵਿਯਾਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮੂਲ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਭਾਭਾ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਅਤੇ ਉਪ-ਸਥਾਈ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਧਾਰਾ 58 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੂਲ ਕਲਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। 227 ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰਲ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਉੱਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਸੀ, ਐਸ. 58 ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾ ਬੇਲੋੜੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਹਿਲੀ ਥਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 58 ਮੂਲ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਿਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਸਲ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿਠਦਾ ਹੈ। 227 ਨੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ

Durga v. Gram Panchayat Sarhala (D. S. Tewatia, J.)

ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 227 ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉੱਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਜਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਅਨੁਮਾਨ ਤੋਂ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੂਲ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ। 227 ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਆਰਟੀਕਲ 227 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲੰਬਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਬਕਾਇਆ 'ਬਾਅਦ' ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ' ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਸਖਤ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਮਿਡਲੈਂਡ ਰਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਪਾਈ (4) ਅਤੇ ਟਰਨਬੁੱਲ ਬਨਾਮ ਫੋਰਮੈਨ (5)। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਦਕਿਆ ਰਾਮਜੀ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਇਸਕ (6) ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰੋ ਕਿ ਮੂਲ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਂਡਿੰਗ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਅਨੁਛੇਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਲੇਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

ਮਿਸਟਰ ਸੋਰਵਾਈ ਨੇ ਅੱਗੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। 6(e)0 ਜੋ ਜਨਰਲ ਕਲੈਂਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕੋਲੋਨੀਅਲ ਸੂਗਰ [ਰਿਫਾਇਨਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਇਰਵਿੰਗ (7) ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਵੀ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਆਰਟੀਕਲ 227। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੂਲ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ 'ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਕੇ। 227 ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 227 ਨੇ ਅਸਲ ਲੇਖ ਨੂੰ ਅਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ

ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸੁਪਰਿਨ ਰੁਝਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਨਰਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਮੂਲ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਲੋਨੀਅਲ ਸ਼ੁਗਰ ਰਿਫਾਈਨਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਐਕਟ, 1903 (ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰ ਮੈਜੇਸਟੀ ਇਨ ਕਾਉਂਸਿਲ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ) ਉਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੋਰਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ) ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 372 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ:

“ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਐਕਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ

(5) 1905 ਏ.ਸੀ., 369.

ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੌਂਸਿਲ ਵਿਚ ਮਹਾਮਹਿਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ? ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ. ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਉੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ^y ਗੱਲ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ ਸ਼ਿਪਜ਼ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਲਟੋ ਗੈਦਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।" ਉਸਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਲੋਨੀਅਲ ਸ਼ੁਗਰ ਰਿਫਾਈਨਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੂਲ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ। 227 ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ

Durga v. Gram Panchayat Sarhala (D. S. Tewatia, J.)

ਨਿਪਟਾਉਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਪਏਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਆਰਟੀਕਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਰਕ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦਾ ਅਸਲ ਕਲਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। 227 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਅਧੀਨ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ S, 6 ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਚਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣਗੀਆਂ।

ਅਸੀਂ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗੇ! ਕਲੋਨੀਅਲ ਸੂਗਰ ਰਿਫਾਈਨਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕੇਸ (7) (ਸੁਪਰਾ) ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਜਨਰਲ ਕਲੋਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਐਸ. 6(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਪਾਦਿਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ" S. 6 (e) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ S. 6(c) ਦੇ ਅਧੀਨ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ" (ਭਾਵ ਸੰਗ੍ਰਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ) ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ, S. 6(c) ਅਤੇ S. 6(e) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੂਲ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਰਵਾਈ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਹਰੇਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਸਲ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੂਰ ਜਾ ਕੇ ਇਹ ਮੰਨੀਏ ਕਿ S. 6(c) ਮੂਲ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਜੋ S. 6 ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ

ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 6(ਈ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜਾਂ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਭਾਭਾ ਨੇ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬਨਾਮ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸਮੇਤ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਐਚ. 'ਪੋ ਸੰਗ (8), ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 6(ਈ) ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਸੇਰਵਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਨਰਲ ਕਲੋਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬੱਚਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੂਲ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਧਾਰਾ 227 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਅਨੁਛੇਦ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸੰਕੇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਲੇਖ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਉੱਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਟੀ ਗੈਟ ਦੇ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਲੇਖ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਾਫ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ, ਇਕ ਸਦਰ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਡੋਲੀਲੁਦੀਨ ਓਸਤਗਰ (9) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿੱਥੇ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ! ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਗਰਿਕਾਪਤੀ ਵੀਰਿਆਦਾ ਬਨਾਮ ਐਨ. ਸੁਬੀਆ ਚੌਧਰੀ (10) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਲਕੱਤਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਜੋ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੇਸ ਫਿੱਟ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਲਈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ - ਨਵੇਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ 18 ਜਨਵਰੀ, 1928 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਮਿਤੀ ਜੋ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਕਲਾਜ਼ 15 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਗਲੇਰੀ ਅਪੀਲ ਲਈ

Durga v. Gram Panchayat Sarhala (D. S. Tewatia, J.)

ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਜੱਜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਜਾਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਾਰਕ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ S. 6 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਰੀਟਰੋਜ਼ ਪੈਕਟਿਵ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਰੈਂਕਿਨ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ: (ਏਆਈਆਰ ਦੇ ਪੰਨਾ 643 'ਤੇ)।

“ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਸਵਾਲ ਬਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ. ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਪੇਟੈਂਟ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦਾ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਮੈਰੀ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਦਲੀਲ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰੰਭ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(9) . ਏਆਈਆਰ 1928 ਕੈਲ. 640

(10) ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਸਸੀ 540।

ਰੈਂਕਿਨ, ਸੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਜੱਜਮੈਂਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 25 ਅਤੇ ਪੈਰਾ 43 ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਗਰਿਕਾਪਤੀ ਵੀਰਯਾ ਦੇ ਕੇਸ, (10) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੈਰਾ 48 ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ S. 6 ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਆਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਅਡੈਪਟੇਸ਼ਨ ਆਰਡਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਐੱਸ.

ਸਿਵਲ ਪੀਸੀ ਦੇ 109 ਅਤੇ ਐਸ. 110 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 133 ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿਠਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ:

(ਏਆਈਆਰ ਦੇ ਪੰਨਾ 562, 563 'ਤੇ)।

“ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਰਟੀਕਲ 133 ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ

ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਕਾਫੀ ਠੋਸ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐੱਸ. ਸਿਵਲ ਪੀਸੀ ਦੇ 109 ਅਤੇ 110 ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਗਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 133 ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਲਿਆਉਣ ਲਈ 10,000 ਤੋਂ 20,000 ਰੁਪਏ। ਉਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 20

ਅਡੈਪਟੇਸ਼ਨ ਆਰਡਰ ਨੇ ਖੁਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਡੈਪ ਟੇਸ਼ਨ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਦੀਵਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ, ਫਰਮਾਨਾਂ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। 10,000 ਪਰ 20,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਜੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਐੱਸ. 109 ਅਤੇ 110. ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਨਿਰਣਾ, ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ" Ss. ਕੋਡ ਦੇ 109 ਅਤੇ 110 ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣੇ, ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ CI ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 20. ਜੇਕਰ ਐੱਸ.

109 ਅਤੇ 110 ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ ਨਾ ਧਾਰਾ 133 ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ, ਫਰਮਾਨਾਂ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ? ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ? ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 133 ਵਿੱਚ ਅਡੈਪਟੇਸ਼ਨ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਬਚਤ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ 13 ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ. ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੈਚ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੈਕਿਨ, ਸੀਜੇ, ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਉਲਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸ. 6 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਪਰੋਕਤ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 227 ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੋ ਅਸਲ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲੰਬਿਤ ਹਨ, ਨੂੰ ਮੂਲ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜਿੱਠਣਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। 227 ਕਿਉਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੌਂਪਿਆ

Durga v. Gram Panchayat Sarhala (D. S. Tewatia, J.)

ਹੋਇਆ ਧਾਰਾ 227 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਕਲੋਨੀਅਲ ਸੂਗਰ ਰਿਫਾਈਨਿੰਗ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। (7) (ਸੁਪਰਾ) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਜਾਂ ਅਰੰਭ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਏ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਵੇਨੂਯੋਪੇ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਡਰਲ, ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ , (11), ਜਿੱਥੋਂ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇਰਾਦਾ. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਰਮਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 1932 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1937 ਵਿੱਚ ਬਰਮਾ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬਰਮਾ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੰਗਲਿਸ਼ ਇੰਟਰਪ੍ਰੀਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ S. 38 (ਸਾਡੇ ਜਨਰਲ ਕਲੋਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ S. 6 ਦੇ ਬਰਾਬਰ) ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਕ ਪਾਸੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਜੋ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸੀ.ਐਲ. (e) ਐਸ. 38 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਮ ਜਾਂ ਵਿਧੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਟਕਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਕਲੋਨੀਅਲ ਸੂਗਰ ਰਿਫਾਈਨਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਕੇਸ (7) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦੇਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਆਮ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਪਰ ਫੈਡਰਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਕਾਲੋਨੀਅਲ ਸ਼ੁਗਰ ਰਿਫਾਇਨਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੇਸ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਸਟਿਸ ਵਰਦਾਚਾਰਿਆਰ ਨੇ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

“ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਐਕਟ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ, ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਉੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਇੰਨੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਵੇ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। (1850) 9 ਸੀਬੀ 551 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਾਈਲਡ, ਸੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ:

ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣਗੇ। ਦੇ. ਡੀ 48 ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖੋ (1904) ILR 27 ਮੈਡ 538 ਅਤੇ (1909) ILR 32 ਮੈਡ 140। ਤਰਕ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਕਲਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 227.

ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੂਲ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੂਲ ਜਾਂ ਅਣਸੋਧਿਤ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

(9) ਸੀਵਿਥਾਨ (ਚਾਲੀ-ਦੂਜਾ ਸੋਧ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 58t ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ >f 2s ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਹਨਾਂ ਮਿਆਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ:-

Durga v. Gram Panchayat Sarhala (D. S. Tewatia, J.)

"ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਰ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਧਾਰਾ 38 ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ (ਚਾਹੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਜਾਂ ਸਟੇਅ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ) ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ,

ਉਹ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲੰਬਿਤ ਸਨ, ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

(10) ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਸਾਡੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਸੀਵਿਥਾਨ (ਬਤਾਲੀਵੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸੰਸਦ ਨੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸੀਵਿਥਾਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 226 ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਚਾਲੀ-ਦੂਜੀ ਸੋਧ) ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੀ ਧਾਰਾ '(3) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

(1) * * 1 = * * *

(2) *1 = * * *

(3) ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਸੱਟ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸਮਾਂ ਲਾਗੂ ਹੈ।"

(11) ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ

ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੱਟ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੋਕ ਹੈ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਚੁੱਪ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (3) ਨੇ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੱਟ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਥ੍ਰੈਸ਼ਹੋਲਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੱਟੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਸੀ. ਚੁੱਪ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਨੋ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਸਦ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੱਡੇ ਬਕਾਏ ਲੰਬਿਤ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਬਦਲਵੇਂ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬੁਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣਾ ਪਿਆ।

(12) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ (ਬਤਾਲੀਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੌਣ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈਕੋਰਟ ਤੋਂ ਮੁੜ ਨਿਆਂ, ਆਰਟੀਕਲ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ।

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 227 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੀ ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਦੇ ਵੀ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵੀ।

(14) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੁਣ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

Durga v. Gram Panchayat Sarhala (D. S. Tewatia, J.)

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਐਮਆਰ ਸ਼ਰਮਾ ਜੇ.
 ਨਸੀਬ ਸਿੰਘ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ,
 ਬਨਾਮ
 ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।
 ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 1464 o) 1975.

ਅਕਤੂਬਰ 23, 1978

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ 13(2)
 (i)-ਪ੍ਰੋਵੀਸ਼ੋ—ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ —ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ
 ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਮਾ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ-ਅਜਿਹਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ
 ਕੀ ਡਿਬਾਰਡ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ .

"

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ
 ਧਾਰਾ 13 (2) (i) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ